

Gaseteta d'Olot

Any I

5 d'Abril de 1930

Núm. VI

D'un programa

Insistim

AQUESTS dies circula per la nostra ciutat una llista d'adhesió al manifest d'Acció Catalana, que és, gràcies a Déu, molt ben rebuda arreu. Això fa de més actualitat encara el programa d'aquest partit polític, i per aquest motiu ens sembla bé de parlar una mica de l'aspecte religiós del mateix.

Acció Catalana, com la major part dels partits, viu gràcies a un programa mínim; si els seus components tenien la pensada de fer un programa complet d'actuació política, no s'entendrien, perquè hi ha entre ells homes de molt diversa ideologia. Però com que, malauradament, a Catalunya tenim quasi tots els problemes fonamentals a resoldre, la prudència aconsella de lluitar de primer antuvi per la consecució dels ideals essencials que són comuns a la majoria dels ciutadans, en els quals, per tant, no hi ha discrepància dintre de nuclis poderosos i que permeten, doncs, la formació d'un partit ben avingut, útil i eficaç, només amb l'exacte compliment de la condició dita, de no tocar els punts de divergència que és lògic deixar per al dia tan desitjat en què haurem resolt els problemes que avui ens uneixen. Aquesta raó és la que determina l'existència de partits amb programa mínim, i un d'aquests partits és Acció Catalana, que lluita per Catalunya, per la Llibertat, per la Democràcia i per la República, amb un esperit d'ampla col·laboració amb tots els altres partits que en algun aspecte li són afins, i en tant que li són.

Ens cal insistir sobre l'interès que tenim, un interès primordial que va lligat a la nostra actuació política d'ara, a no inmiscuir personalismes en la tasca del nostre periòdic.

No ens interessen les anècdotes de les vides particulars dels nostres enemics polítics, no ens interessen ni per fer-hi brometa ni seriosament, no ens interessen per quan estem segurs que no fan cap profit a les actuacions polítiques noblement mantingudes i perquè estem convençuts que no calen argücies d'aquesta mala llei.

Cal reconèixer que fins a la instauració de la dictadura s'havia vinculat la política local a unes determinades persones; aleshores semblava justificat, des del punt de vista que les persones eren les idees polítiques, combatre particularment les persones per desfer les idees polítiques. Res més equivocat no obstant. Les idees feien el seu camí, les persones també, i solament restava en l'ambient una bafarada d'odi. Heus-act una lamentable resultant de la vella política local. Interessa a la ciutat no recaure-hi.

Tanmateix, si no ens interessen les persones ens interessen les actuacions polítiques, tan individuals com col·lectives. A aquestes actuacions ens podem adscriure o les podem combatre. Hi ha gent que interpreta les coses de molt distinta manera. Hi ha gent que creu que el sol fet d'establir una polèmica política són ganes de buscar raons. Hi

Els quatre lemes d'Acció Catalana són perfectament acceptables per qualsevol catòlic, perquè llur mateixa generalitat permet d'informar-los en sentit cristià o no. I si passem al desenrotllament que en fa el manifest trobarem també que es limita a allò que tenen de més universalment rebut entre tots els demòcrates vertaders, sense entrar a fixar l'actitud a seguir davant de problemes que és lògic resoldre amb posterioritat a la consecució de les finalitats bàsiques, i que podrien dur en algun cas desavinences religioses. És, per tant, un programa ben limitat i ben separat de tota qüestió religiosa. És tracta, simplement, d'aplegar el major nombre possible de catalans patriotes i demòcrates per aturar que el foc segueixi fent feina prima a casa nostra mentre nosaltres contemplem la flamarada amb un astorament d'encantats.

Però en tota organització política l'home caute examina dues coses, l'ideari i les persones que l'han de portar a terme. El bon catòlic, doncs, un cop convençut que les idees d'Acció Catalana són perfectament acceptables, ha d'examinar les signatures que les avalen; i tampoc no hi trobarà motiu d'inquietud perquè els elements catòlics que hi figuren són suficientment solvents per els catòlics sincers i practicants i, ultra això, els no catòlics que hi veiem són, tots o quasi tots, prou correctes per no aprofitar llur posició en sentit anti-religiós.

Per totes aquestes raons, nosaltres, catòlics convençuts, no veiem cap mena de dificultat per un creient a signar l'adhesió al·ludida, si no es tracta d'un aprensiu que en les paraules de Llibertat, Democràcia i República hi vegi les potestats infernals o la Bèstia apocalíptica.

ha gent que creu que posar en clar actuacions administratives són ganes de satisfer odis personals. Hi ha gent que creu impossible que es pugui posar l'interés de la ciutat per damunt dels interessos particulars. Hi ha gent que els interessa sempre desviar les qüestions. Tota aquesta gent, però, no compta. En la noblesa del manteniment de les idees polítiques s'escau precisament la noblesa de les actuacions comunals administratives. Reclamem, doncs, en interés de la ciutat, la major liberalitat política, però alhora la major honradesa. Que cada u respongui de la seva actuació.

Creiem sincerament que cal fonamentar la política local damunt unes bases més serioses que les que fins l'any vint-i-tres mantenien els partits locals. Ni conxorxes ni compromisos. Els setmanaris polítics han de dir veritats, han de servir la veritat. I és així que tenim el nostre camí escollit. Ens cal, doncs, insistir en aquests punts, perquè sembla que hi ha algú interessat a degenerar la nostra campanya. Els que pensin així no són amics nostres.

Indult

Dimarts d'aquesta setmana fou signat el R. D. concedint l'indult als condemnats de Garraf. La natural alegria que ha produït aquest esdeveniment ha fet desaparèixer momentàneament al menys, l'interés que hi havia a esbrinar màximes injustícies.

Cal regraciar a les dones catalanes la part que tenen en aquest indult.

IMPORTANT

Tots els que estiguin identificats amb el programa d'Acció Catalana, i no ho hagin fet encara, podran anar demà al Casal Català a signar en els plecs d'adhesió. En aquest número publiquem la primera llista.

DEL MOMENT

En els darrers dies de la passada setmana fou assabentat el ciutadà olotí de la re-obertura del «Casal Català».

L'escampament d'aquesta nova, tingué la virtut de despertar entre els nostres conciutadans, dos ben oposats sentiments; l'un de joia, l'altre de decepció.

El primer, esperat per nosaltres, era manifestat amb tota eloqüència peels antics socis del

ell, els catalanistes som uns vulgars busca-raons. S'estranyava també que després d'haver-nos fet tancar i liquidar el nostre hostatge, empresonant a alguns dels homes més significats, encara ens quedessin ganes de tornar-hi.

Cal recordar a aquest senyor i a tots als que com ell pensin, que nosaltres des del «Casal» solament ens dedicarem, com abans, a l'organització de conferències culturals, festes familiars per als nostres socis i festes populars per a esplai de tots els ciutadans. En política, lluitarem

De «La Tradició Catalana» (?) n.º 327 - 7 de Desembre de 1923:

«Han esdevingut successos polítichs capdals, y'ls qui més cridaven s'han imposat un prudent silenci, y fins els més exaltats de tots han preferit abandonar el territori patri a vessar en el seu sòl una sanch moltes vegades oferta».

Molt bé, molt rebé i molt oportú per reproduir-lo ara, aquest paràgraf, dedicant-lo als seus mateixos homes, amb la sola diferència que ells, malgrat d'esser-ne molts mereixedors, no són processats ni exiliats i els més exaltats... callen com uns morts, avergonyits i confusos per llurs culpes i errors, o corren davant de la policia com En Montagut, En Villamide i Don Dalmacio, sense recordar-se de defensar la bandera.

nostre «Casal» i per un bon estol de joventut freturosos uns i altres d'enrolar-se a les files locals del catalanisme, i diem que nosaltres esperàvem aquest vessament d'entusiasme, perquè tenim plena confiança en els nostres amics d'abans i en un bon nombre d'elements nous, nascuts políticament durant aquests darrers sis anys de dictadura, que havem tingut la sort de patir i que ens ha servit per a fer nos estimar més totes les coses i costums de la nostra terra catalana.

La decepció l'han sentida els nostres contraris, que no comptaven amb una tant prompte reacció i acoblament de totes les forces locals que, procedents de diferents camps catalanistes, estaran a tothora ben unides per a lluitar contra el nostre únic enemic, disfressat sempre sota unes inicials, U. M. N., U. P., etc., les quals són canviades cada vegada que han de situar-se de bell nou per a adaptar-se a altra situació política.

Aquest estat de decepció que nosaltres aludim, fou palesat públicament per un home públic (?) local, ex-pupí, que es lamentava que el nou poder constituït autoritzés la nova naixença de la nostra entitat, perquè, ai las!, la pau i el bon ordre fugirien d'entre els olotins, ja que, segons

per a conseguir per Catalunya el màxim de llibertat i respecte i per Olot una bona administració a l'Ajuntament. Per l'endegament de tots aquests assumptes, el «Casal» tindrà les seves comissions de Cultura, Festes i Política. No hi tindrem, però, la comissió de delators, única que, al nostre entendre, podia portar a moltes llars olotines la falta de pau i el desordre (ho sabem per experiència) que tanta basarda li fan.

En quant al no poder capir que després de la expoliació i persecució sofertes, encara ens quedi entusiasme i delit per a tornar-hi, per tota explicació i per si pot entendre'n l'abast, li repetirem unes estrofes d'una cançó catalana:

*«del lluny, del lluny ve la complanta,
la porta el sol, la porta el vent.»*

Advertiment

Noblement ens permetem fer-lo al batlle senyor Tresserras, com ordenador de pagaments que és de l'Ajuntament. La divergència política entre ell i nosaltres, no és causa suficient perquè la cavallerositat d'ell pugui trobar-se en entredit un altre dia.

Si no estem mal informats, les disposicions vigents manen que tot empleat, al complir els 70 anys, ha de cessar automàticament en el seu càrrec, oi més si no s'instrueix anualment l'expedient de capacitat.

Vegi, doncs, el senyor Tresserres, si hi ha casos així en el Municipi, i procedeixi en consensuació per a eludir, amb justícia, tota responsabilitat. I si a hores d'ara ja l'ha contreta, no vulgui continuar-la i menys augmentar-la, com algun dels seus antecessors.

Amorettes

*Per nostra parla estimada
tinc un amor tan pregon
que em causa un dolor profund
quan la veig que és bandejada
i si amb llengua emmatllada
predica un gran orador
em dona goig i dolor
perquè les paraules belles
m'afalaguen les orelles
pro no m'arriben al cor.*

*En mos actes de pietat
quan reso i faig oració
parlo sempre amb el Senyor
amb la llengua que he mamat
i em desplaui de malgrat
escolto certs catalans
que en mos actes cristians
emprin llengua forastera;
si no ho fan d'altra manera
creuré amb respectes humans.*

PEP ET GRAU

Revista de Premsa

Discurs del nou president de la Diputació, doctor Saguer i Olivet

En prendre possessió del càrrec el doctor Emili Saguer i Olivet, jurista i notari gironí, va llegir el discurs que publiquem a continuació, el qual fou subratllat amb mostres d'aprovació i grans aplaudiments:

«Companys:

No sé per què, però l'acte és consumat. No sé per què m'havau aixecat a aquest lloc delicat i de forta responsabilitat moral. Feixuga càrrega per als meus anys, per les meves moltes ocupacions i per la meua salut, que no és la que era tres anys ençera i que farà necessari que molt m'auxiliï el senyor vice-president.

M'havau aixecat a aquest lloc i ningú no m'ha demanat com jo pensava. Molt ho agraeixo. No obstant això,

ben públic i notori és que no estic mancat d'ideari. No m'he mogut activament en la política, i fa més de vint anys que estic fora de tot cercle polític. La meua professió n'ha estat la causa, i si ara em trobo ací com a diputat, és per virtut d'una disposició de l'actual Govern que fa el càrrec obligatori a tots els qui s'han trobat en determinades circumstàncies.

He dit que tenia el meu ideari.

Breument vaig a resumir-lo.

Estic amatat des de menut, quan encara gairebé no era res més que un nin, d'un veritable sentiment de catalanitat.

He sentit sempre, des que vaig començar a saludar l'estudi del Dret, un gran amor a la llibertat política, considerant que la veritable democràcia era l'única organització digna i profitosa que havia d'imparar en els pobles; però ni l'amor a la democràcia em fa concebre un poble sense ordre i sense autoritat, ni la meua catalanitat m'ha portat mai a desconèixer el fet cert, viu, i avui per avui inesborrable, de l'existència d'una realitat hispànica que obliga a harmonitzar aquest fet amb el de l'existència d'una varietat catalana.

Amant de la llibertat política com a garantia d'una veritable llibertat civil de tots els éssers individuals, i com a garantia de la llibertat que és convenient i just assoleixin tots els agregats socials, intermedis entre l'individu i l'Estat per al més fàcil descabdellament de les seves singularitats i varietats socials, estimo, per damunt de tot, la justícia, que vol dir sentiment de moralitat i d'amor, pacificació dels esperits, exempció de tota violència, perquè, mitjançant ella, tots els interessos, tots els estímuls, totes les nobles aspiracions queden en el seu lloc.

Per això, senyors, crec que els que havem vingut a integrar la Diputació de Girona per disposició obligatòria del Poder públic, havem d'enquadrar la nostra conducta dins els tres principis de Dret romà que el gran emperador Justinià consignà en el llibre primer, títol primer, paràgraf tercer de la seva Instituta, el títol de la qual porta l'epígraf: «De la Justícia i del Dret».

Seguint, inspirant-nos, en semblants principis, que són els de «honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere», o sia, els de viure honestament, no danyar ningú i reconèixer a cadascú allò que és seu, farem una obra digna i profitosa; ens separarem d'un règim i conducta que els autors d'ell qualificaven de règim no jurídic, com si fos possible a cap poble de la terra vantar-se de viure i voler viure fora de la justícia, proclamant que aquesta no era altra cosa que el seu voler capricios, el que ells necessitessin, en cada moment, en cada circumstància, per a satisfer estímuls de tota mena, per a complaure els amics, els estols de gent acomodaticia a tots els vents, a tots els climes polítics, a totes les latituds morals.

Enarborem la nostra bandera dintre el clos de la Diputació de Girona; sostinguem que volem viure modestament, honestament i honradament; que no volem ferir ni de cap manera desconèixer el dret d'altri, i que volem a cadascú donar, a cadascú reconèixer el que sigui seu.

No seria obrar de conformitat amb semblants principis el moure's exclusivament pels estímuls de la remuneració i de la coacció, sinó que és menester produir-se pels purs principis de l'ètica i de l'amor.

Els qui porten una representació col·lectiva, és necessari que en ells el tipus d'home honrat que ha d'encarnar en tot ésser racional, sigui més veritat, que es presenti sempre més de relleu, que quan l'home actua exclusivament dins de la seva òrbita individual.

ni concert, amb estímuls no morals i dreturers, esmercés els cabals excessius que els contribuents posen a les seves mans. No seria viure honestament continuar desarticulant els serveis de la Casa amb minva segura dels rendiments que bonament poden obtenir-se dels recursos amb què compta la Diputació. No és viure amb moderació digna i cristiana pensar invertir milions per a obres de major regal per als diputats i per als funcionaris, pensar, com s'havia pensat i acordat, fent ja

Diputació de Girona

Pressupost de 1929

Despeses de representació provincial

Arrendament d'automòbils	15.865'75 ptes.
Viatges, subscripcions, homenatges i àpats	46.433'40 »
Quadros i fotografies	4.938'50 »
Despeses menors	4.000' »
	<hr/>
	71.237'65 ptes.

Despeses generals

Entreteniment i mobiliari de les habitacions particulars del Govern civil	11.947'82 ptes.
Arrendaments d'automòbils	5.291'30 »
Subscripcions, subvencions i viatges	5.854' »
Entreteniment i conservació de l'automòbil	6.222'95 »
Fotografies	263'15 »
	<hr/>
	29.579'22 ptes.

Total 100.816'87 ptes.

Visca l'economia i l'administració, i abaix la política!!

No es cregui, com afirma un renomnat escriptor castellà en un brillant pròleg a l'obra «El Dret civil i els pobres», d'Antoni Menger, que aquest home honrat és un home ideal, abstracte, impossible; no és una representació poètica imaginària, podria ésser (no ho és encara) l'home corrent. El salutem, de vegades, en la vida diària. Fins dins les societats rudimentàries n'hi ha hagut i n'hi ha encara.

No seria conformar-se amb els esmentats principis, pel contrari, seria rebel·lar-se obertament contra el principi d'honeste viure, si la Diputació, sense ordre

considerables despeses en projectes, en la construcció d'un Palau, quan en arribar nosaltres a aquesta Casa ens havem trobat que eren molt més de cent els desgraciats germans nostres acollits al Manicomí en què per manca de llits, que caben en dos grandiosos i nous pavellons construïts per la Mancomunitat en els seus darrers temps, vivien i viuen encara allà gairebé com les bèsties.

No és produir-se amb la moderació que exigeix el principi «honeste viure», utilitzant i pagant un personal notòriament excessiu, amb la qual cosa es causa

double dany; dany als asilats i hospitalitzats, i dany als contribuents als quals pertanyen molts drets i consideracions. Es precis que s'esborrin aquestes idees. Es convenient que tothom compregui que quan és sobrer el nombre de funcionaris en els organismes destinats a regir la cosa pública, el poble, la regió o nació de què es tracti experimenta una pèrdua real, certa i positiva. Sols enriqueixen els pobles les activitats i energies que es dediquen a les explotacions de comerç, indústria, agricultura, etc. Ací el camp és il·limitat, i, a major explotació, major riquesa per al conjunt de la nació.

Els funcionaris que viuen dels guanys dels pobles, han d'ésser els més precisos, sols els indispensables.

En tot s'ha de cercar una raonable economia; en tot ha d'obrar-se amb un extremat puritanisme, i els actes d'administració han de presentar-se sempre amb claredat i transparència. Lluny de fer maniobres per a evitar, com ha succeït en gran, però en gran escala, que certs contractes, de l'Estat i de les províncies, deixin de celebrar-se mitjançant subhasta, a ella s'ha d'acudir, encara que la llei no ho ordeni, sempre que no sigui quasi materialment impossible.

Es necessari ésser honrat i és també necessari semblar-ho. I jo us dic que no inspiren gran confiança aquelles persones que trencant disposicions i no fent les coses com està manat fer-les, sembla que es preocupen poc de la manera com pugui ésser jutjada la seva actuació. Pensem, companys de Diputació, que infringint el d'«honeste viure», queden per complet atropellats els altres, dels quals al principi parlàvem, de no perjudicar a altri i de donar a cadascú allò que sigui seu.

Jo sé que tots nosaltres tenim una mateixa aspiració i que desitgem que sigui reconeguda una recta intenció en tota la nostra actuació.

Jo vull creure que tothom comprendrà la raó dels nostres desigs i dels nostres propòsits.»

De J. C. a «La Publicitat»:

«El Ponsà va donar ordre que fossin esquinçats tots els llibres, opuscles i publicacions de qualsevol mena, escrits en llengua catalana, que hi hagués a la biblioteca de la Comissió de Cultura que ell presidia. Tres mesos es va passar esquinçant un porter de l'Ajuntament (de Barcelona)...»

Constitució del Casal Català

Amb molta concurrència, en la que hi abundava en gran manera l'element jove, el dimecres passat, a les deu de la vetlla, tingué lloc l'acte d'obrir-se novament, després de la dictadura, la nostra primera entitat catalanista.

No era pas d'estranyar el ple que hi havia, per quan tothom ja sap quina és la manera de sentir del nostre poble. A les fileres de la croada catalana a favor de la llibertat, que en aquesta hora

en que s'abranda l'esperit pairal resorgeix amb tanta empena, no podien pas quedar-se al marge els nostres conciutadans.

Per això acudiren a la crida que els feu la comissió organitzadora, en nom de la qual parlà el nostre company En Martíà Rigola. En aixecar-se, tal com se feu a tots els altres, fou llargament ovacionat. Digué, en atinades paraules, que la seva única missió era la de proposar que fos reintegrada en els seus respectius càrrecs la junta constituïda quan la clausura del primer Casal. Fou acceptada aquesta proposta amb aplaudiments. Reté, després, un tribut d'homenatge a l'insigne patrici i perseguit de la dictadura, suara traspassat, En Francesc Vayreda. I cedí la presidència a la junta que n'havia de pendre possessió.

Fet el silenci, parlà En Joan Vilanova, president del Casal. Digué que aquest seria la continuació d'aquell altre que presidia al moment d'ésser clausurat; per tant, en aquest, exceptuant aquells pocs casos manifestats contraris a les nostres coses, durant els darrers sis anys, tenien entrada oberta tots els pensaments polítics, mentre aspiressin a obtenir el màxim benestar per la nostra terra.

Com En Rigola, tingué paraules d'elogi per l'amic En Francesc Vayreda—en pau descansi—i demanà un minut de silenci a la seva memòria, que fou observat a peu dret tot seguit. Fou molt aplaudit.

Prengué després la paraula En Candi Agustí. Estudià el que significa llibertat en els conceptes individuals i en el de la col·lectivitat pàtria. Digué que el temps de dictadura havia estat per nosaltres com una metamòrfosi benefactora de la que en sortíem amb una vida més vigorosa. Demana l'esforç de tots a favor de la llibertat, tot vigilant d'aprop els infeliços *indígenes domesticats*. (Ovació).

En Josep Figueres, en representació del sector «Acció Catalana» que farà vida conjunta amb tots els altres dintre el Casal, dirigí la paraula als oïents i en aquest sentit. Els forts aplaudiments, que subratllaren les seves afirmacions, sobretot per part dels joves que l'escoltaven, foren una prova evident de les moltes adhesions amb que pot comptar aquest novell agrupament polític català en la nostra ciutat. Proposà com a un dels primers actes a realitzar per el Casal,

l'estudi de les possibilitats d'implantació d'una escola catalana, on hi poguessin aprendre en la nostra llengua les primeres ensenyances els petits. (Ovació).

Parlà després En Joan Capdevila, tinent d'alcalde de l'Ajuntament, i com a tal, digué que ell no hi creia tenir la representació del poble, sinó que hi havia anat personalment, de la manera automàtica ordenada per la vigent semi-dictadura. Per això solament es limitaria a administrar.

Es declarà republicà, col·laborador de la causa catalana, fossin qui fossin els seus companys. (Aplaudiments.)

I finalment dirigí la paraula el diputat provincial del districte Olot-Puigcerdà, En Josep M.ª Masramon. Digué que ell no estava preparat per a parlar, i que si havia acceptat aquell lloc que ocupava a la presidència, havia estat únicament per el que representava. Contra-opinant d'En Capdevila, afegí que ell mai s'hauria assentat, per una disposició automàtica, a la Diputació de Girona, si no hagués estat ben convençut que el poble l'acceptava com a diputat.

Afirmà que ell era diputat de la Lliga; que mentre durés el seu mandat, seguiria fidel als principis per als quals l'havien votat els seus electors. Però que en el moment en que quedés lliure, sense que això volgués significar una declaració de doctrina, es creia amb el dret d'afiliar-se en el sector que cregués més convenient.

Acabà donant un «Visca Catalunya!» que fou respost entusiàsticament. (Molts aplaudiments).

I així es donà fi al primer acte del «Casal Català», a qui nosaltres, per el nostre propi interès, desitgem llargs anys de vida. Començà tot seguit la desfilada, entre comentaris, mentre abans d'abandonar el local molts firmaven el manifest d'Acció Catalana.

Acció Catalana a Olot

A la sortida de la inauguració del Casal es recolliren adhesions a Acció Catalana; alguns socis ja hi eren afiliats de temps. Per a major comoditat del lector les hem posades per ordre alfabètic, per tal que sigui fàcil la consulta dels noms i els interessats

puguin avisar en cas d'haver sortit alguna error en la transcripció de llurs signatures. Feta aquesta ordenació ha resultat, cas ben rar, que ha passat a darrer terme el primer firmant, el nostre estimat amic Candi Viñeta, que tant ha treballat per l'Acció Catalana. Si hem tingut alguna omisió supliquem que ens sigui comunicada immediatament. Demà es recolliran signatures al Casal, que amb les d'ara seran remeses i publicades a "La Publicitat".

La llista és com segueix:

Miquel Andorrà, Lluís Antiga, Joan Aubert i Nadal; Pere Aubert, Salvador Baburès Grabolosa, Jaume Baylartó, Antoni Bandranas, Pere Barberí, Lluís Barnadas, Ramon Barnadas, Lluís Bassols, Joan Bellapart, Esteve Blanch, Salvador Blanch, Privat Calm, Benet Campderrih, Manuel Canal, Agustí Capdevila, Angel Casas, Josep Casulà, Josep Coll, Joan Coma, Josep Costa, Josep Darnés, Joan Escarrà, Enric Fageda, Joan Fajula, Eloi Funtané, Joan de Garganta, Miquel de Garganta, Josep Gou, Pere Llagostera, J. Macias, Josep Massot, Ramon Mata, Josep Molí, Josep Munteis, Ignasi Nicolau, Jaume Noguera, E. Oller Surroca, Pere Oller, Sebastià Ortiz, Xavier Piera, Antoni Planagumà, Joan Poncet, Adolf Prat, Joan Prat, Julià Puig Manyelich, J. Pujol Mir, Francesc X. Riera, Josep Rossell, J. Sacrest, Ramon Sacrest, Jaume Sala, Joaquim Sala, Toribi Sala, Bartomeu Sarquella, Joan Sau, Pere Simon Borrell, Ramon Soler, Josep Soy, Lluís Tarrús, Josep Teixidor, Lluís Teixidor, Joan B. Torrent, J. M. Vayreda, Francesc Vidal, Joan Vilanova, Miquel Vilardell, Joaquim Vinyet, Candi Vinyeta Compte.

Conferència de F. X. Riera

Dissabte, al Centre Catòlic, davant d'un públic nombrós, donà la seva anunciada conferència sobre «Fisiografia volcànica» el nostre benivolgut amic Francesc Xavier Riera. Recordà que geòlegs d'arreu del món s'han ocupat del nostre volcanisme i particularment, com és natural, els geòlegs catalans. En aquests darrers anys les circumstàncies portaren una nova activitat pel coneixement del nostre sòl, causa d'una sèrie de recerques i publicacions que han trobat l'ajut de valuosos elements olotins, del dilecte conferenciant notòriament.

Per a l'estudi fisiogràfic de la zona volcànica es considera successivament l'extensió, forma i color. L'extensió queda compresa dins d'un trian-

gle que té per vèrtexs Olot, Cap de Creus i Tordera, entre els quals corren els Pirineus Orientals, Santa Magdalena, Collsacabra, Montseny i carena litoral. Les nostres serralades, producte dels plegaments de la terra, orienten els corrents esmentats. L'encreuament de dos sistemes de fulles fa extraordinàriament interessant la tectònica d'aquest país.

El paisatge nostre té un aspecte ben característic, són les erupcions les que l'han plasmat. Tota mena de desferres mòbils, cendres, gredes i arenes volcàniques foren gitades en començar l'erupció. Seguiren després les emissions de lava; al diferent grau de fluïdesa dels materials en el moment de la sortida deuen les terres volcàniques la varietat. Els escolaments més antics, més calents, han donat lloc a les grans columnates basàltiques i a terres de gran fertilitat, en canvi la resultant dels més recents, amb les matèries rugoses, poc disgregades, ha estat aquesta terra àrida i pedregosa que per a ésser aprofitada necessita major esforç. Al revés del que podria semblar, les diferències exteriors dels basalts no corresponen pas a diferències de composició mineralògica; són constants les plagioclasses, augita, oliví i magnesita en les roques volcàniques.

Les formes variades dels volcans, els diferents colors de les terres i dels conreus que suporten, la rica vegetació espontània, les construccions que ha bastit l'home, juntats a la limpidesa de l'atmosfera fan d'aquest un país extraordinàriament bell, que ha estat inspirador de poetes i pintors.

El senyor Riera fou molt aplaudit en acabar la seva disertació, escollida en el fons i acurada en la forma. Immediatament es projectaren una sèrie de diapositives que el conferenciant comentava; era una nota bonica la presència en algunes d'elles de valents excursionistes olotins que coneixen la joia de la natura acollidora. Les felicitacions i els aplaudiments palesaren ben clar la bona impressió que a tots deixà una veïllada tan agradable.

Municipals

La Comissió Permanent, en sessió del prop-passat dimarts, va pendre per unanimitat els següents acords:

Assistir com de costum a les funcions de les Quaranta Hores i els demés actes de Setmana Santa.

Complimentar el disposat per la Reial ordre per a la formació de l'Estadística d'Edificis i Asils, com a treballs preparatoris del pròxim Cens de població.

Aprovar definitivament el resum numèric de la rectificació del Padró d'habitants fet en primer de Desembre de 1924.

Aprovar així mateix la distribució de cabals per a al mes que som i la relació de despeses ocasionades per les obres públiques municipals durant el mes de Març últim.

Que passi al Negociat Central per al seu informe, la sol·licitud del Secretari de l'Ajuntament senyor Daunis, demanant que se li concedeixi la jubilació i corresponent cessantia de l'esmentat càrrec.

Aprovar els informes del Negociat d'Hisenda en les sol·licituds de varis venedors ambulants que tenen lloc els dies de fires i mercats al Passeig de Blay; interessant se'ls concedeixi el descompte que senyala la tarifa corresponent del Pressupost, i en la del senyor Cassà en prec que se li concedeixi l'autorització per a augmentar els preus que té aprovats per al transport de carns de bestiar sacrificat a l'Escorxador Municipal.

Aprovar així mateix els del Negociat de Foment en les sol·licituds del senyor Pujol interessant permís per a reformar la façana de la casa número 12 del carrer de Sant Bernat, i de la senyora Planadevall, demanant autorització per a reformar algunes obertures i ampliar l'últim pis de la casa número 11 del carrer de Sant Rafel.

Que passin al Negociat d'Hisenda i Governació, respectivament, per al seu informe, les sol·licituds del senyor Mora, venedor ambulat, demanant també el descompte que senyala la tarifa corresponent del Pressupost, i la de l'Olot F. C. demanant que se li faci ofrena d'un objecte per a obsequiar l'equip que millor es classifiqui entre els inscrits en el Torneig Local.

I la sol·licitud del senyor Mut interessant s'acordi la revisió de l'Expedient disciplinari que li fou instruit durant el període de la Dictadura i en conseqüència que es rectifiqui la resolució si aixís procedís, s'acordà que passés al Negociat Central per al seu informe, després d'aprovar una proposició incidental del senyor Capdevila en el sentit que s'acordi la revisió dels expedients que motivaren la destitució de funcionaris, tramitats des de primer d'Octubre de 1923 fins el 28 de Febrer passat, concedint el plaç d'un mes a tots aquests funcionaris per a que presentin la corresponent sol·licitud, on hi siguin exposades les raons en defensa dels seus drets.

I sense més assumptes, s'aixecà la sessió.

CONSULTORI- JUBERT MÈDIC-QUIRÚRGIC

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil. = Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

N Ò T U L · L E S

RELIGIOSES

■ La Pontificia i Reial Confraria de Montserrat tindrà Hora de Vetlla en l'Església Parroquial, dilluns vinent de 6 a 7 del vespre. Hi predicarà el R. P. Rafel de Mataró, caputxí, i actuaran de Deseneres les senyorettes Lola Mas Collellmir i M.^a del Carme Sacrest Casellas. La Confraria es despedirà a la porta de l'Església Parroquial.

■ De les deseneres Senyorettes Pilar Danés i Carme Pons hem rebut l'encàrrec de publicar en les planes del nostre setmanari la invitació que els plau adreçar a totes les noies de la ciutat per a que se serveixin assistir a l'hora de vetlla a Jesús Sagramentat que tindrà lloc el proper dimecres d'una a dues de la tarda. Hi haurà sermó que s'ha dignat acceptar el Reverend Pare Rafel de Mataró, molt conegut i estimat en la nostra ciutat.

Sabó Chimbo: Demaneu-lo a tots els Establiments.

CULTURALS

Avui a dos quarts de deu del vespre el Rvnt. P. Joan Profitós, Sch. P., donarà la tercera de les conferències quaresmals sobre el tema «La família, l'Església, i l'Estat i la educació de la joventut», al Centre Catòlic.

Donada la competència, per tothom reconeguda, del conferenciant, esperem que serà un èxit.

■ Dimarts vinent, l'il·lustre literat i historiador Carles Rahola donarà una conferència a Atenea (Orfeo Popular Olotí), a les 10 del vespre, sobre el tema *Les lluites d'Olot a començaments del segle XIX*.

Tan la personalitat del conferenciant com l'interès del tema fan esperar un gran èxit.

EN
EL

BAR DEL PARC

TELÉFON, 43

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA
CASOLANA, A BONS PREUS.

POLITIQUES

Ha estat remès el següent telegrama:

«Presidente Comité Paritario Comercio Mayor y Detall Gerona a Excmo. Sr. Presidente del Consejo de Ministros:

Vocales Patronos y obreros de este Comité Paritario encargan transmita a V. E. ruego encarecido concesión amplia amnistía y reposición Junta Centro Dependientes Barcelona.— Gerona 29 Marzo 1930.

Vicente Henche.

■ Del Casal Català

Hem rebut la visita d'una nombrosa comissió d'accionistes del Casal que ens han sol·licitat de fer públic l'acord que existeix entre ells de no passar a cobrar els dividends, que cedeixen a l'entitat.

■ Des de dimecres són obertes al local social del «Casal Català» les llistes de nous socis.

Els que simpatitzin amb la nostra entitat poden passar a tothora pel local social on seran degudament atesos.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrmià, sol d'altura, etc.—Raigs X
GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

■ Ha estat concedit l'indult total als condemnats per la causa de Garraf. A l'obertura del Casal tothom comentava amb satisfacció aquesta nova. En llibertat immediata són només tres els que hi queden, Garriga, Civit, notable escultor, i Ferrer. Comte, Perelló, Julià i Badia són encara retinguts per la justícia. Déu vulgui que aviat puguin conviure amb els seus germans.

De tots modes, la voluntat de Catalunya no està satisfeta. Manca una ampla amnistia, que ens permeti estrenyer la mà als nobles catalans que han hagut d'abandonar la pàtria. Manca que els presos socials siguin alliberats.

DE SOCIETAT

■ Per al distingit jove de Sacot En Ramon Fàbrega, fill de l'acreditat industrial d'aquell poble En Joan, ha sigut demanada la mà de la simpàtica senyoreta Na Maria Triadú, germana de l'alcalde de Santa Pau, En Paulí Triadú.

ESPECTACLES

■ La «Societat de Socors Mutus» de Sant Joan les Fonts, celebrarà la seva festa durant els dies 19, 20 i 21 del corrent mes d'Abril, havent contractat la reputada cobla «La Principal de La Bisbal».

SAVÓ CHIMBO: Es el més econòmic, i per tant el que vol tothom.

■ Per al dia 22 del corrent, amb motiu de passar per aquesta ciutat la tan aplaudida cobla «La Principal de La Bisbal», s'ens diu que donarà una audició de sardanes en el nostre «Casal Català».

■ Les funcions teatrals que la «Secció de Teatre» del «Centre Obrer» ve representant durant aquesta quaresma, es veuen molt concorregudes.

Demà, en l'esmentada societat, es posarà en escena el drama de N'Angel Guimerà «En Pòlvora».

■ Per amenitzar totes les festes del «Roser del Triar»

que celebrarà la parròquia de Sant Cristòfor les Fonts, durant els dies 21, 22 i 23 del corrent, ha sigut contractada la nostra popular cobla orquestra «La Principal Olotina».

■ La societat «Centre Obrer» està preparant grans festes per la propera Pasqua Florida. Podem avançar que en el programa hi figurarà un concert de sardanes al matí, concert vocal i instrumental a la tarda, i balls tarda i nit. Per tot això ha sigut contractada l'estudiosa cobla orquestra «La Principal Olotina», dirigida per l'expert professor de tenora En Marian Espígol.

■ S'ens diu que dintre poc serà representada en el nostre Teatre Principal, per la companyia d'En Ramon Martori, la comèdia en tres actes, original d'En Millàs Raurell, *La sorpresa d'Eva*, estrenada en el Teatre Català, Romea, de Barcelona, el dia 8 de Gener del corrent any.

Dr. J. M.ª Vayreda.—Metge

EX-INTERN DE L'HOSPITAL CLINIC DE BARCELONA
Visita: passeig de Blay 56, de 12 a 1 i de 7 a 8
Malalties de l'Estómac i Pulmons.—Raigs X
Radiografia al domicili dels malalts.

VARIES

■ Durant el mes de febrer hi varen haver en aquesta província 560 naixements, 521 defuncions i 114 casaments.

■ Va ésser detingut a Sant Esteve de Bas, Josep Cabrero Gaspar, autor confés de la sustracció d'una bicicleta de la casa número 25 del carrer de Pujades de Girona.

■ Ha sigut confiat el penó dels nens, per a la processó del Diumenge de Rams, a en Manuel Molas Benet, fill del nostre bon amic n'Esteve Molas Trasff.

■ El nostre amic, l'odontòleg Joan Fajula, ens comunica el trasllat del seu gabinet dental al carrer Serra Ginesta, 3, principal. (Caixa d'Estalvis.)

■ Demà sols quedaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

■ Demà restaran obertes les farmàcies dels senyors Fajula i Cardelús.

LOT 3 llibres d'actualitat a casa Arqués

Els Exilats de la Dictadura, per F. Madrid,
4 pessetes.

Per la concòrdia (El silenci de Catalunya),
per F. Cambó.—4 pessetes.

**Los errores de la Dictadura y Replica al
libro de Cambó Les Dictadures**,
del Dr. Montagut.—3 pessetes.

ELS TRES JUNTS 10 PESSETES

■ El senyor Administrador de Correus d'aquesta ciutat, ens prega fem públic que, havent estat sol·licitat per el senyor director del Servei Meteorològic de la Diputació de Barcelona per a col·laborar amb l'obra de cultura i utilitat de la publicitat de la «Carta diària del temps», des del primer d'aquest mes s'exposa diàriament al públic l'esmentada «Carta», en l'entrada de l'estatge de l'oficina de Correus.

■ En la setmana passada foren registrats dos matrimonis, un naixement i una defunció.

■ Com pot veure's en l'extracte dels acords presos per la Comissió Permanent de l'Excelentíssim Ajuntament en la sessió d'aquesta setmana, ha presentat sol·licitud demanant la seva jubilació i corresponent cessi del càrrec de Secretari que amb tanta pulcritud durant 44 anys ha vingut desempenyant el suara nomenat fill predilecte d'aquesta ciutat D. Enric Daunis i Ibran.

■ Com de costum, a la Caserna del Carme, han quedat instal·lats els caballs sementals del dipòsit militar d'Hospitalet per la remonta de bestiar en nostra comarca i baix la direcció de l'expert Cap de l'esmentat Dipòsit, don Josep Huertas Gomez.

■ La Junta del Centre Eucarístic, convida a totes les associades a l'hora de fer companyia a Jesús Sagramentat, que serà el proper dimarts, d'una a dues de la tarda.

OBITUARI

A Badalona finà la virtuosa Sra. Rosa Serrat, vídua de Grau, mare del digníssim jutge de primera instància d'aquesta ciutat, a qui acompanyem en el sentiment.

Esportives

Olot F. C., 5 gols. - Centre Obrer, 1 gol

Baix l'arbitratge d'En Feliu Pagés, jugaren aquests dos equips, el passat diumenge, el seu partit de futbol corresponent al Torneig Local «Copa Ajuntament».

La victòria fou per l'onze de l'«Olot F. C.» equip més acoblat per la mútua coneixença que del seu joc tenen tots els jugadors. Destacà d'aquest equip el mig-centre Picola, que al seu encert hi afegí un entusiasme sens límits.

L'equip del «Centre Obrer» rendirà més a mida que els seus elements (en té de molt acceptables) vagin lligant al seu joc. També cal que algun dels davanters deixi l'apatia a la caseta dels vestidors. Sobressortiren els defenses.

Aquest partit era d'homenatge i comiat al jugador En Jaume Castells, que ha d'anar-se'n d'Olot per a complir el servei militar. Desitgem al bon amic molta sort i que prompte, molt prompte, el tornem a tenir entre nosaltres.

■ També, per el mateix motiu, marxarà el fins ara porter del primer equip de l'«Olot F. C.» En Súrias. No cal dir com també li augurem sort i prompte retorn.

■ Demà jugaran els equips «Centre Fontanella» i «Orfeó Popular Olotí».

SANTORAL

Diumenge, de Passió, 6. Sant Celestí, papa, fundador dels celestins
 Dilluns, 7. Sant Epifani, b. i mr., i Sant Sadurní, b. i cfr.
 Dimarts, 8. Sant Albert Magne, cfr. i dominic.
 Dimecres, 9. Sant Marcel, b. *Dejuni*.
 Dijous, 10. Sant Ezequiel, profeta.
 Divendres, 11. La Mare de Déu de les Dolors, Sant Lleó Magne, papa, benedictí. *Dejuni i abstinència de carn*.
 Dissabte, 12. Sant Juli, p. i Sant Víctor, mr. *Dejuni*.

Companyia Adriàtica de Segurs (Riunione Adriàtica di Sicurtà)

SEGURS VIDA = INCENDIS

L'Assicuratrice Italiana S. A.

Segurs individuals. = Viatges per mar, Col·lectius de obrers, Col·lectius d'empleats, Responsabilitat Civil, Complementari del Segur Vida.

Agent per la província de Girona:

ELISSEU CASTELLS, Bisbe Guillamet, 16. - Olot

FUNCIONS RELIGIOSES PRINCIPALS

Quaranta Hores. Segueixen a l'Església Parroquial, amb Exposició els dies de festa de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit, i els feiners de les cinc a les set.

Església Parroquial. Diumenge, a tres quarts de quatre, Exposició de S. D. M., trisagi i sermó de Quaresma. Dimarts i dijous, a les set del vespre, rosari i sermó. Divendres, a la mateixa hora, rosari i Via-Crucis.

P. P. Caputxins. Diumenge, a les nou del matí, Missa de Comunió mensual de la Confraria de Montserrat, amb plàtica.

A dos quarts de cinc de la tarda, recés montserratí. Dissabte, a dos quarts de vuit, Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.

QUARANTA HORES SOLEMNES

En els dies 7, 8 i 9 d'Abril de 1930

PARROQUIA DE SANT ESTEVE D'OTLOT

DILLUNS, DIA 7

De dos quarts de 7 a les 7 matí: Reverenda Comunitat.
 De 7 a 8 matí: Adoració Nocturna.
 De 8 a 9 » Senyores del V. T. O. de Sant Francesc.
 De 9 a 10 » Zeladors de l'Apostolat de l'Oració.
 De 10 a 11 » Reunions de Senyores de l'Obra dels Exercicis Parroquials.
 De 11 a 12 » Pagesos del Terme.—Don Josep Esteve i don Josep Puigdevall.
 De 12 a 1 tarda: Donzelles de la ciutat.—Senyoretas Rafaela Soler i Concepció Mir Masdexexàs
 De 1 a 2 tarda: Joves de la ciutat.—Don Santiago Ribas i don Lluís Barnadas.
 De 2 a 3 » Associació dels Pobres de Sant Antoni.
 De 3 a 4 » Col·legi de l'Immaculat Cor de Maria.
 De 4 a 5 » Professors i alumnes de l'Escola Nacional de nois de don Eugeni Parache.
 De 5 a 6 » Senyores de la ciutat.—Donya Concepció de Puigvert i donya Maria Hostench de Arau.

De 6 a 7 » Confraria de Ntra. Sra. de Montserrat.
 De 7 a 8 » Centre Catòlic.

DIMARTS, DIA 8

De 7 a 8 matí: Senyors del V. T. O. de Sant Francesc.
 De 8 a 9 » Trentasena de Nostra Sra. del Carme.
 De 9 a 10 » Pageses del Terme.—Donya Guadalupe Basil i donya Dolors Puigdevall de Conill.
 De 10 a 11 » Senyors de la ciutat.—Don Joan Serrat i don Joan Triadú.
 De 11 a 12 » Rober de Nostra Senyora del Tura.
 De 12 a 1 tarda: Donzelles de la ciutat.—Senyoretas Dolors Sala i Lluïsa Agustí.
 De 1 a 2 tarda: Senyores i donzelles del Centre Eucarístic
 De 2 a 3 » Senyores de la V. O. T. del Carme.
 De 3 a 4 » Professores i alumnes de les Escoles de donya Anna Abad i donya Concepció Senties.
 De 4 a 5 » Criades de la ciutat.—Donya Angela Casadellà de casa Puig i donya Magdalena Miràngels de casa Hostench.
 De 5 a 6 » Senyores de la ciutat.—Donya Ramona Traiter de Macias i donya Josepa Dou de Tresserras.
 De 6 a 7 » Joventut Tradicionalista.
 De 7 a 8 » Orfeó Popular Olotí.—Deseners: Don Francisco Xavier Riera i don Antoni Mir Masdexexàs.

DIMECRES, DIA 9

De 7 a 8 matí: Arxiconfraria dels Dijous Eucarístics.
 De 8 a 9 » Congregació de la Immaculada i Sant Lluís Gonçaga.
 De 9 a 10 » Professores i alumnes de les Escoles de donya Dolors Coderoh i donya Francisca Plana.
 De 10 a 11 » Associació de senyores de la Vetilla al Santíssim.
 De 11 a 12 » Senyores de la Cort Carmelitana.
 De 12 a 1 tarda: Senyors Curials.
 De 1 a 2 » Donzelles de la ciutat.—Senyoretas Carme Pons i Pilar Danés.
 De 2 a 3 » Senyors de les Conferències de Sant Vicens de Paül.
 De 3 a 4 » Criades de la ciutat.—Donya Elvira Juvanteny de casa Camps i donya Joaquina Obrador de casa Llongarriu.
 De 4 a 5 » Escoles Pies.
 De 5 a 6 » Senyores de les Conferències de Sant Vicens de Paül.
 De 6 a 7 » Lliga Parroquial de Perseverança.
 De 7 a dos quarts de 8 de la tarda: Vintiquatre.
 De dos quarts de 8 a dos quarts de 9: Exem. Ajuntament.

PLUVIOMETRIA				TERMOMETRIA		
ANY 1929		ANY 1930		MARÇ		
DIES	PLUJA	DIES	PLUJA	DIES	MÀXIMA	MÍNIMA
24	38'0	24	0'0	24	13	1'0 sobre
25	0'0	25	10'9	25	9	6'0 »
26	0'0	26	1'8	26	20	0'2 sota
27	0'0	27	0'0	27	20	0'0 »
28	0'0	28	0'0	28	21	0'1 »
29	0'0	29	0'0	29	29	1'0 »
30	0'0	30	0'6	30	21	0'0 »

Redacció i administració: Carrer Nou de Sant Antoni, 7.

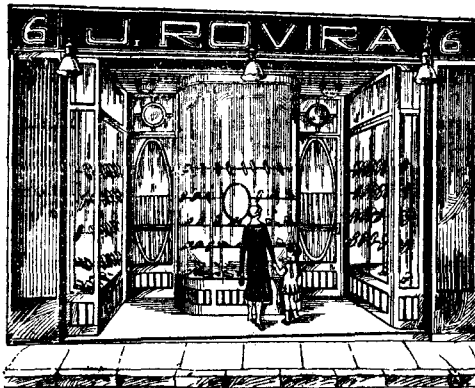
Preus de subscripció: Un any, 7'50 pessetes
 Número solt, 0'15 pessetes.

Impremta de Pere Aubert. Olot

Pintures Decoratives

Nicolau i Martí

Aquesta Casa necessita
Oficials Pintors

GRANS REBAIXES DE PREUS

AL

Palau del Calçat

Sabates per a home i dona

A PREUS DE PARRACS

SABATONES per a mainada, a 1'85

No deixeu de visitar-nos!

Aquesta és la casa dels aconteixements

OLOT — Sant Esteve, 6 — **OLOT**

EL DE MÉS RENDIMENT

EL MÉS BÒ

I EL MÉS ECONOMIC

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS

Reservat